

Sygn. akt V Kz 65/18

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lutego 2018 r.

Sąd Okręgowy w Łodzi, w V Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia S.O. Zbigniew Mierzejewski

Protokolant: sekr. sąd. Dorota Lerka

przy udziale Prokuratora Jolanty Skowrońskiej

po rozpoznaniu w sprawie I. D.

oskarżonego o czyn z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

zażalenia wniesionego przez oskarżyciela publicznego - Naczelnika (...) Skarbowego w Ł.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Łęczycy z dnia 12 grudnia 2017 roku, w sprawie sygn. akt II K 392/15

o umorzeniu postępowania

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie przekazując sprawę Sądowi Rejonowemu w Łęczycy do merytorycznego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 12 grudnia 2017 roku, w sprawie sygn. akt II K 392/15, Sąd Rejonowy w Łęczycy na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. umorzył postępowanie przeciwko I. D. uznając, że w sprawie zachodzi ujemna przesłanka procesowa, wskazana w art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k., w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela, albowiem w związku z przedłużeniem przez prokuratora w trybie art. 153 § 1 k.k.s. dochodzenia na czas przekraczający 6 miesięcy, prokurator objął dochodzenie nadzorem i to on, w oparciu o przepis art. 155 § 1 i 2 k.k.s., miał wyłączną kompetencję do wniesienia aktu oskarżenia do sądu.

Postanowienie Sądu Rejonowego zaskarżył w całości zażaleniem na niekorzyść oskarżonego oskarżyciel publiczny - Naczelnik (...) Skarbowego w Ł. - zarzucając zaskarżonemu orzeczeniu obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj. art. 155 § 1 k.k.s., polegającą na błędnym przyjęciu, że Urząd Celny II w Ł. nie był uprawniony do wniesienia do sądu aktu oskarżenia i umorzeniu postępowania.

Podnosząc powyższy zarzut Naczelnik (...) Skarbowego w Ł. wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie Naczelnika (...) Skarbowego w Ł. było zasadne.

W przedmiotowej sprawie dochodzenie wszczęte przez Naczelnika Urzędu Celnego II w Ł. w dniu 3 kwietnia 2014 r. było przedłużane przez Izbę Celną w Ł. postanowieniem z dnia 17 czerwca 2014 r. (k. 43), a następnie przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w Łęczycy postanowieniami z dnia 24 września 2014 r., 9 grudnia 2014 r., 20 lutego 2015 r., 28 kwietnia 2015 r., 15 czerwca 2015 r. (k. 79, 120, 195, 222, 239), po czym w dniu 26 czerwca 2015 r. Naczelnik Urzędu Celnego II w Ł. skierował do Sądu Rejonowego w Łęczycy akt oskarżenia.

Umarzając postępowanie z powodu braku skargi uprawnionego oskarżyciela Sąd Rejonowy w Łęczycy dokonał błędnej wykładni przepisów Kodeksu karnego skarbowego, w zakresie dotyczącym kompetencji poszczególnych organów do wniesienia do sądu aktu oskarżenia, w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją dokonaną ustawą z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 r., poz. 1247 z późn. zm.), która w odniesieniu do art. 155 k.k.s. weszła w życie w dniu 1 lipca 2015 r.

Zgodnie z obowiązującym do tego czasu przepisem art. 155 § 1 k.k.s. w ciągu 14 dni od daty zamknięcia dochodzenia finansowy organ postępowania przygotowawczego sporządzał akt oskarżenia i wносił do właściwego sądu oraz popierał go przed tym sądem albo wydawał postanowienie o umorzeniu, o zawieszeniu postępowania przygotowawczego albo o uzupełnieniu dochodzenia.

Nadzór prokuratora nad dochodzeniem, wynikający z przedłużania jego okresu na wniosek Urzędu Celnego, zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r., kończył się z chwilą zamknięcia dochodzenia i nie obejmował czynności dokonywanych przez finansowy organ postępowania przygotowawczego w ciągu następnych 14 dni, związanych ze sporządzeniem i wniesieniem do sądu aktu oskarżenia.

W obowiązującym wówczas stanie prawnym nie przewidziano obowiązku zatwierdzenia aktu oskarżenia przez prokuratora, nawet jeżeli obejmował on dochodzenie w sprawie o przestępstwo skarbowe swoim nadzorem.

Rozwiązania te, zawarte w przepisach Kodeksu karnego skarbowego, stanowiły samodzielną, autonomiczną i odmienną od przepisów Kodeksu postępowania karnego regulację (por. wyroki SN z dnia 22 lutego 2017 r., sygn. akt IV KK 282/16 oraz z dnia 30 listopada 2017 r., sygn. akt IV KK 121/17).

Z tego powodu powoływanie przez Sąd Rejonowy na dyspozycję przepisu art. 113 § 1 k.k.s., nakazującą odpowiednie stosowanie w zakresie nieuregulowanym przepisami Kodeksu karnego skarbowego przepisów Kodeksu postępowania karnego, tj. art. 298 § 1 k.p.k. oraz art. 326 k.p.k., było błędne.

Zgodnie z przepisem art. 28 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw czynności procesowe dokonane przed dniem wejścia w życie tej ustawy są skuteczne, jeżeli dokonano ich z zachowaniem przepisów dotychczasowych. Zatem akt oskarżenia sporządzony i skierowany do sądu przed dniem 1 lipca 2015 r. przez uprawniony, według ówczesnie obowiązujących przepisów, organ procesowy jest skuteczny.

Mając na uwadze powyższe, uznając, że w sprawie nie wystąpiła negatywna przeszkoda procesowa w postaci braku skargi uprawnionego oskarżyciela, konieczne stało się uchylene zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Łęczycy do merytorycznego rozpoznania.